

KOBYLNICKÉ HODY 2008

Letošní hody měly hned několik zvláštností... mezi prvními byla změna parku, mám na mysli tu pomyslnou kolonádu, co tvoří chodník směřující k hospodě. Je to určitá změna, ale myslím si, že špatný nápad to nebyl obměnit tímto park. Další zvláštnost byla počáteční schůzka stárků nečekaně brzy a to už začátkem května. Schůze se nechala vyhlásit v rozhlase s tím, že kdo má zájem jít letos stárkovat, ať se dostaví v daný den a hodinu do parku. Vyšlo to podle našich představ... Přišli mladí, přišli i ti starší, kteří ještě nebyli třeba stárkovat a tak jsme se pomalu začali scházet. Z počátku jednou týdně a poté, těsně před hody, jsme se scházeli denně. I přesto, že byl vlastně ještě školní rok, když jsme se začali scházet, patří dík i rodičům mladých stárků za tolerantnost, kdy pouštěli svoje děti, aby mohli trénovat a pilovat, aby nakonec vše dobře dopadlo. A třetím takovým větším zpestřením byla sobotní dražba prasete, kterou prováděl Petr Spáčil a Martin Dvořáček a také nezapomenutelný „čuník“ v podání Lukáše Žáčka. Jim patří také velký dík za toto, možná zavedení nové „tradice“. Myslím si, že lidi se u toho pobavili a bylo to zase něco nového, něco jiného, co se třeba uchytí a do budoucna bude nedílnou součástí zábav u nás v Kobylnicích.

A nyní ještě pár slov o začátku... Jak to vlastně všechno začalo? S Romanem Špondrem jsme se sešli s tím, že bychom mohli udělat nějakou tu první schůzi, kde se bude dál řešit co a jak bude pokračovat. První schůze se vydařila a poté se rozhodlo, že já a Roman půjdeme za hlavní. Stálo nás to hodně starostí i nervů, a to nejen nás, ale i naše blízké. Ale nakonec jsme to zvládli poměrně dobře až do konce. Jak jsem již zmiňovala, mladí se učili tancovat i zpívat a starší oprášili zapomenuté sloky písniček. Dařilo se nám víc a víc. Při zpěvu jsme skládali řetězy na ozdobu jak do sálu sokolovny, tak i do parku, vytvářeli růžičky a tvořili také mašličky, které neodmyslitelně k hodům patří, jak ty našpendlené – připravené na tzv. „mašličkovou“ nebo ty s drátkem, které se později dávaly na rozmarýny, jež spoluobčané dostávali od našich stárků při zvaní na hody. Část rozmarýnů věnovala paní Králová, které tímto také děkujeme. Přípravy pokračovaly a najednou jsme se ocitli v době asi 3 týdnů před samotným vyvrcholením kobylnických hodů. V tuto dobu jsme jeli do Bořetic k panu Míchnovi pro víno (které mimochodem sklídilo veliký úspěch, alespoň co se ke mně dostalo za ohlasy). Poté se stárkům ještě lépe zpívalo a začalo se pořádně trénovat „juchání“, aby nás bylo na zábavách a při průvodu pořádně slyšet, aby každý občan věděl, že nastal čas kobylnických hodů a stárci se umí postarat o zábavu.

Kluci se postarali ve čtvrtek o špici na máju a o přípravy věnců, které holky pak nazdobily. Spolupráce mezi stárky byla dobrá, když každý přiložil ruku k dílu... S příslovím – s chutí do toho, půl je hotovo – opravdu se dařilo.

Pomyslnou pomocnou ruku přiložili i další spoluobčané. O postavení máje se zasloužilo hned několik lidí – pan Kinc, který poskytl jeřáb, Ondra Beneš, který máju stavěl, a také v neposlední řadě pan Votápek a pan Bednář, kteří pomohli s upevněním špičky k máji

a celkově asistovali při stavění. Také kluci z řad stárků byli u této události přítomni a připraveni pomoci, kde bylo potřeba. Holky máju čistily a zdobily. V pátek odpoledne došlo k samotnému postavení máje – což byla taky menší změna oproti minulým letům, ale situace nám jiný termín nedovolila. I tak si myslím, že kdo chtěl, čas si na tuto podívanou udělal přesto, že nám do zdobení máje přšelo a některé ozdoby vzaly za své, než se špička zaplachtovala, nakonec vše dobře dopadlo. Mája stála a my se mohli vydat směrem domů připravovat se na večerní zábavu se skupinou Flash.

Sobotní dopoledne jsem prožila v duchu časového presu a zařizování posledních záležitostí kolem hodů, a to dost podstatných – vyzvednutí krojů z Jiříkovic od paní Páralové a také vyzvednutí karafiátů ve Šlapanicích u pana Musila v zahradnictví.

Po poledni se sešli stárci, aby mohli začít se zvaním po obci, v doprovodu písničků z rozhlasu, které pouštěla paní Ustohalová. Za to také patří díky – za zajištění hudebního doprovodu. Také tohle sobotní zvaní byla změna oproti minulým rokům... Vždy se zvalo v neděli dopoledne, ale po diskuzích s místními občany jsme se jako starci usnesli, že není špatný nápad zvát už v sobotu. Dva hlavní důvody byly, že se v neděli zvalo na hody, které probíhaly jak v sobotu tak i v neděli (vím, že hlavní část hodů je v neděli, ale zábavy jsou oba dva dny) a druhý důvod je ten, že stárci se po sobotní zábavě aspoň dali jakoby dohromady a nemuselo se se zvaním spěchat, aby se stihlo do mše svaté. Tohle taky považuji za dobrou změnu, i když nemusí se mnou každý sdílet tento názor, ale já si za ním stojím společně se stárky.

Sobotní zábava se zpočátku ubírala směrem jiným, než jsme si přáli... Přáli jsme si zábavu venku v parku, nakonec nám nebylo ze strany TJ Sokol Kobylnice vyhověno, proto zábava byla v sokolovně. I přes toto nedorozumění bych řekla, že zábava nakonec dopadla dobře. V tombole byla spousta dáreků i díky sponzorům... Při sobotní zábavě bylo přes 50 výher a navíc ještě půlnoční překvapení a to již zmiňovaná dražba prasete. Začalo se dražit na částce 500 Kč a nakonec se vydražilo za 1050 korun a vydražil je pan Rudolecký. Jak jsem již uváděla na začátku, považuji tento nápad za dobrý a uvidíme, třeba se do budoucna uchytí a vznikne z něj tradice, která bude součástí každých hodů. I na tento nápad jsem slyšela dost kladných ohlasů (buď to byl opravdu dobrý nápad, nebo mi opak nikdo nechtěl sdělit...) Povedla se jak mašličková, tak i tombola a myslím si, že každý si přišel na své a každý z hostů se dobře bavil... Tento sobotní večer nám k poslechu a tanci hrála skupina Impuls.

V neděli bylo dopoledne volné, jak jsem již uváděla dříve, a proto bylo alespoň dostatek času na přípravu a oblečení hlavně holek do krojů. Pro představu oblékání do dámského kroje trvá zhruba 40 minut. Poté jsme se všichni starci sešli u našeho domu, abychom společně mohli dorazit ke zvonici a s ostatními občany trávit čas při mši svaté. Mše začala ve 13:30 hodin a trvala necelých 45 minut. Po mši jsme se vydali společně opět k našemu domu a zde se jak stárci, tak i muzikanti občerstvili. Poté se mohlo začít s průvodem obcí... Letos nám počasí opravdu přálo a vyšli jsme hned napoprvé (oproti hodům před 2 roky to byl úspěch – tehdy totiž přšelo), před naším jsme si zatancovali písničku jako stárci, poté jsme vyzvali moje rodiče, jakožto rodiče hlavní stárky, a po tanečku se vydali na již zmiňovaný

průvod obcí. Další zastavení byla na autobusové zastávce, dále u hasičky, na křižovatce u obchodu a nakonec u bytovek. Poté se naše kroky ubíraly směrem k parku, kde se pokračovalo v odpolední zábavě. Celou neděli nás hudebně doprovázela kapela Hornobojani. Po odpolední zábavě jsme se šli fotit na hřiště a potom šli stárci ke stárkám na večeři.

Večerní zábava byla stejně jako odpolední v parku u sokolovny a řekla bych, že vyšla také dobře. Nástup stárků byl v 20:30 hodin a vydařil se absolutně bezchybně, z čehož jsem jako hlavní stárka měla radost, a potom už jsme se bavili všichni dohromady, jak mladší, tak starší, jak dámy, tak i pánové, jak stárci, tak i hosté, povětšinou spoluobčané. V neděli bylo přítomno 130 lidí na večerní zábavě, což se celkově považuje poměrně za úspěch. Opět na všechny čekala bohatá tombola. V neděli bylo málo lidí a hodně cen, které byly stejně jako v sobotu vystaveny, takže si každý mohl prohlédnout dary, které bylo možné v tombole vyhrát. Tímto bych ještě jednou ráda poděkovala sponzorům a všem dárcům, kteří jakkoliv přispěli do tomboly. Při tombole jsem viděla spoustu rozzářených úsměvů a radostných pohledů, že něco vyhráli, ať už to byla nějaká maličkost, či něco na zub nebo k pití nebo hlavní výhra...

Já sama za sebe mám hodně dobrý pocit z hodů, i když skoro vždycky se najde nějaký člověk, který je nespokojený, ale letos jsme do toho dali opravdu, co nejvíc jsme mohli. Dlouho jsme trénovali a pilovali, aby vše vyšlo tak jak by mělo a abychom se bavili nejen my stárci, ale i všichni, kdo se na nás přišli podívat a také ti, kteří nám fandili a dodávali sílu, abychom vše dotáhli zdárně dokonce.

Ráda bych poděkovala všem, kdo se jakkoliv podíleli na přípravě, nebo samotném průběhu hodů, všem kdo nám přáli počasí, také maminkám nebo babičkám, které pomáhaly stárkám do krojů a všem, kdo přispěli finančně nebo hodnotně na letošní hody, HODY 2008. Nechci jmenovat všechny, kterým patří náš dík, abych na někoho nezapomněla, nebo se někoho nedotkla... Všem velký DÍK.

Eva Daňková ml. – hlavní stárka letošních hodů

KOBYLNICKÉ HODY Z HLEDISKA ŘADOVÉHO NÁVŠTĚVNÍKA

Letošní hody, stejně jako již několikrát v posledních letech, provázela částečná nepřízeň počasí, která začala v pátek při zdobení a stavění máje, pokračovala při páteční zábavě, která musela být v sokolovně, a vyvrcholila v sobotu, kdy sice už nepršelo, ale bylo dost zima.

Na druhou stranu si myslím, že právě v sobotu v sokolovně byla perfektní nálada, v kole zpíval kdekdo dlouho do rána a bavili se všichni perfektně (jinak by tam nevydrželi tak dlouho). To by venku asi nebylo, protože by nás zima určitě zahнала domů mnohem dřív.

Stárci zaslouží velkou pochvalu!!! Ta dlouhá příprava byla nejen vidět při tanci, ale především SLYŠET při zpěvu. Na rozdíl od minulých let je bylo slyšet, měli bohatší repertoár písniček. A víno, to byla jedna radost. Klobouk dolů, vydrželi celé hody a dělali Kobylnicím čest.